

Летим на світло, що яскраве...

Анатолій Клименко

Летим на світло, що яскраве.
Летим вперед до забуття.
А полум'я таке ласкаве,
І ніжне, мов мале дитя.

Летим крізь темряву до світла,
Воно так вабить і манить.
І мов любов, що мовчки квітла,
Й хотіла з серцем говорить.

Та племін'я ясний не зважає —
Кого минать, кого любить.
Усіх він радо обіймає,
І в ньому кожен вмиє згорить.

В житті вже часто так буває —
Блискуче хочеться любити.
Та серце слухать забуває
Отой, хто в полум'ї згорить.

Не все те в радість, що сіяє,
І мов здаля усім кричить.
Не все те золотом буває,
Що так звабливо нам блищить.

27.05.2026